

دردهای اقتصاد غذا

صفحه ۳

بازگشت به وظایف اصلی

ابهمن دانایی

وزارت جهاد کشاورزی که با ادغام دو وزارتخانه جهاد سازندگی و کشاورزی تأسیس شد وظایف گسترده‌ای در بخش‌های زراعت، باغبانی، دامپروری، شیلات و ماهیگیری و جنگل‌ها و مراتع دارد. این نهاد کوه‌پیکر ایران برای انجام این وظایف، اختیارات پرشماری دارد و سازمان‌های بزرگی در درون خود جای داده است و دارای معاونت‌های قابل اعتنائی است. اما کارشناسان و فعالان اقتصادی باور دارند وزارت جهاد کشاورزی یک وظیفه اصلی ذاتی دارد و آن سامان دادن به تولید محصولات اصلی در زراعت و باغبانی در بخش دام و طیور و نیز در بخش صید و صیادی است. به عبارت دیگر بقیه فعالیت‌های وزارت جهاد کشاورزی در ذیل این وظیفه اصلی و غیرقابل انکار قرار می‌گیرد. شهروندان ایرانی نیز هنگامی که نام وزارت جهاد کشاورزی را می‌شنوند بیشتر از هر چیز یاد تولید گندم و برنج و گوشت و شیر و سیب‌زمینی و پیاز می‌افتند. بدیهی است که برای شهروندان این سرزمین قیمت این محصولات و نیز وفور و عرضه بهنگام و با کیفیت آنها نیز یک خواست مهم است. در همه دهه‌های تازه‌سپری شده اما تعارض میان بازرگانی خارجی و نیز توزیع داخلی با میزان تولید داخلی مواد و محصولات کشاورزی و غذایی به ویژه کالاهایی که میزان تولید آنها کمتر از میزان مصرف بوده است؛ مناقشه‌برانگیز بوده است. در دوره‌هایی که وزارت بازرگانی وجود داشت این تعارض روندی فزاینده پیدا می‌کرد و بازرگانی خارجی بر سر تولید داخلی سایه انداخته بود. در نیمه دوم دهه ۱۳۸۰ این تعارض به اوج رسید و تولید داخلی شماری از محصولات زراعی مثل برنج و شکر و گندم و جو و ذرت و دانه‌های روغنی زیر بار واردات انبوه به دوران سختی رسید. یکی از این محصولات شکر بود که به تولید داخلی آن آسیب جدی رسید و نرخ خوداتکایی به کمترین اندازه در چند دهه گذشته افت کرد.

ادامه در صفحه ۲

تأمین شکر با توسعه شرکت‌های کشت و صنعت خوزستان

در خوزستان است. مهاجر با بیان اینکه استان خوزستان در امنیت غذایی به خصوص در تأمین غلات و سبزیجات رتبه اول در کشور را دارا است، افزود: تلاش داریم چغندر قند در پاییز کشت شود، زیرا میزان آب مورد نیاز این محصول یک سوم چغندر قند تابستان است بنابراین به دلیل استفاده بهینه از کارخانجات نیشکر و دو منظوره کردن استفاده

از آن از کشت و صنعت نیشکر کارون بازدید شد. وی ابراز امیدواری کرد: با کمک دولت و بانک کشاورزی بتوانیم یکی از کارخانجات نیشکری را به دو منظوره تبدیل کنیم و با استفاده از کشت چغندر قند در پاییز قسمت اعظم شکر مورد نیاز را در داخل کشور تأمین کنیم. مهاجر ادامه داد: به دلیل مصرف آب کمتر در زمستان، عملکرد بالای چغندر قند پاییز، نقش مهم چغندر قند در تناوب زراعی با غلات و وجود پتانسیل آب، خاک و نور مناسب یکی از برنامه‌های اصلی ما در خوزستان برای توسعه کشت چغندر قند است.

معاون زراعت وزارت جهاد کشاورزی ابراز امیدواری کرد: با کمک دولت و بانک کشاورزی بتوانیم یکی از کارخانجات نیشکری خوزستان را به دو منظوره تبدیل کنیم و با استفاده از کشت چغندر قند در پاییز قسمت اعظم شکر مورد نیاز را در داخل کشور تأمین کنیم.

علیرضا مهاجر معاون زراعت وزارت جهاد کشاورزی به همراه فرمانده قرارگاه امنیت غذایی وزارت، مجری طرح چغندر قند، رئیس سازمان و معاون بهبود تولیدات گیاهی سازمان از برداشت مکانیزه نیشکر و کارخانه استحصال شکر کشت و صنعت کارون شوشتر و کارخانه شهید رجایی کشت و صنعت شهید رجایی دزفول بازدید کردند. معاون وزارت جهاد کشاورزی با اشاره به اینکه یکی از برنامه‌های این وزارت تأمین شکر مورد نیاز کشور از تولید داخل است، گفت: در همین راستا برنامه‌ای چند ساله در نظر گرفته شده که یکی از آنها تأمین شکر از منبع چغندر قند علاوه بر نیشکر موجود

در صفحات دیگر می‌خوانید:

نوسان‌ها

ریشه در چه دارند؟

صفحه ۸

چغندرهایی که

برداشت نشد و گندید

صفحه ۶

ضرورت

تغییر پارادایم

صفحه ۴

حذف بخش خصوصی

در تصمیم‌گیری‌ها

صفحه ۳

بازگشت به وظایف اصلی

بهبود بخش: نخست اینکه وزارت جهاد کشاورزی به ویژه وزیر محترم به وعده‌هایی که داد و گفت بدون حضور تشکّل‌های تخصصی تصمیم نمی‌گیرد برگردد و آن را محقق کند. تجربه نشان داده است همکاری تشکّل‌های موجود راه را به دولت نشان خواهند داد و از دتر شدن وضعیت جلوگیری خواهند کرد. کار دوم و مهم دیگر این است که دولت دست از سرکوب تولید به بهانه صیانت از مصرف‌کننده بردارد. کنترل قیمت‌ها جز اینکه بازار را به بی‌تعدالی و رانت و فساد می‌کشاند فایده دیگری ندارد. دولت محترم توجه داشته باشد بیشترین افزایش قیمت در بخش نهاده‌ها با اراده دولت شکل گرفته و هزینه‌های تولید روندی فزاینده و شتابان را در ماه‌های اخیر تجربه کرده است. در این وضعیت نمی‌توان به تولیدکننده فشار آورد که باید قیمت‌های دستوری اجرا شود. اگر قرار بر کنترل قیمت‌ها باشد این مهم باید یک مرحله جلوتر و در بخش نهاده‌های تولید انجام شود. امید است وزارت جهاد کشاورزی برای عبور از بحران احتمالی فرونشست تولید و اقتصاد غذا به اختیارات و همچنین به وظایفش نگاه بنیادی بیندازد.

می‌شود. ادامه این وضعیت که با سرکوب تولید به نفع تنظیم بازار رقم خورده است می‌تواند به فاجعه منجر شده و تولید از رونق بیفتد. نگرانی روزافزون تولیدکنندگان لبنیات، انواع کنسرو، برنج و شکر و... این است که وزارت جهاد کشاورزی روزی به خودشان بیایند و به وظیفه اصلی خود برگردند که کار از کار گذشته و تولید تعطیل شده باشد. دو موضوع محوری می‌تواند این وضعیت را

ادامه از صفحه اول
در آن دوره بود که شماری از نخبگان و متخصصان و فعالان کالاهایی که تولیدشان به خطر افتاده بود به کمک مجلس قانونگذاری وقت قانونی نوشتند که اختیار میزان واردات محصولات کشاورزی و مرتبط با کشاورزی را به وزارت جهاد کشاورزی داد. این قانون برای این تصویب شد که وزارتخانه متولی تولید توازن و تعادل لازم و کافی برای بازار محصولات را فراهم کند. با همه فراز و نشیب‌هایی که این قانون از سر گذراند و دست به دست شد اما الان یکی از اختیارات بزرگ وزارت جهاد کشاورزی است. این وزارتخانه با استناد به ماهیت قانون انتزاع باید اصل را بر تولید بگذارد و بازار را با محوریت تولید به توازن برساند و تنظیم کند. متأسفانه دولت تازه که البته حالا یک ساله شده است از اصل وظیفه خود که رشد شتابان تولید محصولات زراعی و دامی است عدول کرده و تنظیم بازار برایش اصل شده که یک انحراف بزرگ است. به همین دلیل است که این روزها تولیدکنندگان مواد غذایی و محصولات کشاورزی حال و روز خوشی ندارند و هر روز بر ابعاد نارضایتی آنها افزوده

هفت خوان جدید برای قیمت‌گذاری کالا:

بی‌راهه‌هایی که رئیس جدید سازمان حمایت هم در آن گام نهاد

بند فوق الذکر، مقرر فرمایید هرگونه درخواست افزایش قیمت صرفاً از طریق طی فرآیند مزبور و پس از تأیید اولیه، جهت بررسی و اقدام لازم به این سازمان ارسال گردد.» حالا هفت خوان جدیدی برای فرآیند قیمت‌گذاری اعلام شده که به این ترتیب حداقل چند ماهی برای بررسی درخواست‌های قیمت تولیدکنندگان زمان لازم است تا دولت اعلام نهایی را داشته باشد؛ به خصوص اینکه در همین مدتی که دولت در حال بررسی رشد قیمت‌ها است، دو اتفاق در بازار رخ می‌دهد: اول آنکه دهان به دهان شدن درخواست افزایش قیمت از سوی تولیدکنندگان، نه تنها بخشی از موجودی بازار را به انبارها و پستوها می‌کشاند؛ بلکه مردم و بنکداران را هم ترغیب می‌کند که تقاضایی مضاعف بر بازار وارد کنند تا بلکه مدتی هم که شده، از گزند افزایش قیمت‌ها در امان بمانند؛ بنابراین آشفتگی که در بازار رخ می‌دهد، به مراتب ضرر و زیان بیشتری برای مردم و سید معیشتی آنها دارد.

با شیوه جدیدی که اعلام شده، مرحله اول آن است که صنوف و کارخانجات درخواست خود را به دفتر تخصصی وزارتخانه‌ها اعلام کنند؛ سپس این دفاتر آن را به سازمان حمایت مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان ارجاع دهد، پس از آن سازمان حمایت مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان درخواست موصوف را به تأیید وزیر صمت یا معاونت‌های تخصصی مربوطه برساند، پس از آن کار به کمیسیون اقتصادی دولت ارجاع داده شود، تا پس از بررسی و تأیید، پیشنهاد در ستاد تنظیم بازار مطرح شود.

اما اینجا کار تمام نمی‌شود و این پایان مسیر نیست، بلکه پس از تصویب پیشنهاد در ستاد تنظیم بازار، موضوع باید به استحضار رئیس‌جمهور برسد و اگر ایشان تأیید کردند، اعلان رسمی صورت گیرد. این خوان‌هایی هستند که باید برای قیمت‌گذاری سپری شوند؛ حال آنکه بازار چنین بگیر و ببندهایی را بر نمی‌تابد و تجربه نشان داده که راه خود را خواهد رفت.

نکته حائز اهمیت آن است که اگرچه قیمت‌های مواد اولیه، دستمزد و سایر شرایط محاط بر تولید، بالا رفته‌اند، اما به هر حال اگر رقابتی در بازار وجود داشته باشد، نه تنها قیمت بعد از گذشت مدتی به تعادل می‌رسد بلکه شرایط به گونه‌ای پیش خواهد رفت که تولیدکنندگان بتوانند کالای باکیفیت و با قیمت مناسب‌تری را به مردم ارائه دهند.

واقعیت بازار هم همین را نشان داده؛ یعنی هر جا که دولت تلاش کرده با ضرب و زور قیمت را کنترل کرده و تولیدکننده را به بهای حمایت از مصرف‌کننده تحت فشار قرار داده و قیمت کالای تولیدی او را از صرفه اقتصادی تولید خارج کند، بعد از گذشت مدتی، بازار راه خود را رفته و درست همان مصرف‌کنندگانی که دولت داعیه حمایت از آنها را داشته، متضرر شده‌اند یا کالا را به چندین برابر قیمت خریداری کرده یا با کمبود کالا در بازار مواجه شده‌اند.

اینجا است که باید یکبار دیگر به رئیس سازمان حمایت مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان گوشزد کرد که راه در این حوزه این نیست که با قیمت‌گذاری و دریافت پرونده از تولیدکنندگان و صاحبان کالا تلاش کرد که از حقوق مصرف‌کنندگان حمایت نمود بلکه باید فضا را به گونه دیگری مدیریت کرد که البته همه وظیفه آن، به عهده سازمان حمایت مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان نیست و همه ارکان اقتصادی کشور باید برای بهبود فضای کسب و کار و رقابتی شدن تولید تلاش کنند؛ اما حداقل این سازمان می‌تواند ریل‌گذاری را صورت داده و از صدور چنین دستورالعمل‌ها و بخشنامه‌هایی که امتحان خود را پس داده‌اند، دست کشد.

قیمت‌گذاری دستوری گویا مهمان خوانده تمامی رؤسای است که گذرشان یک روز به ساختمان سازمان حمایت مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان می‌افتد و می‌خواهند نسخه‌ای برای بازار بیچند تا بلکه آن را کنترل کرده و از لجام گسیختگی قیمت‌ها دست بردارند؛ حال آنکه این گردابی است که تمامی هم‌تایان آنها در این سازمان را به زیر کشیده است.

به گزارش خبرنگار اقتصاد آنلاین، حسین فرهیذراده، مدیر تازه نفیس سازمان حمایت مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان هم پا در گرداب قیمت‌گذاری دستوری گذاشت. او که چند هفته‌ای هست با حکم سیدرضا فاطمی امین، جایگزین صدیق بیک زاده، سرپرست قبلی این سازمان شده است؛ تصمیم گرفته تا در ابلاغیه‌ای جدید به هم‌تایان خود در سایر معاونت‌های وزارت صنعت، معدن و تجارت «شیوه جدید تعیین قیمت تمام کالاها» را ابلاغ کند؛ حال آنکه تکلیف بودن یا نبودن این وزارتخانه هنوز مشخص نیست و هر هفته که می‌گذرد، روزشمار برای معرفی دو وزیر به مجلس از سوی رئیس‌جمهور یک رقم کاهش می‌یابد.

چند هفته قبل بود که نمایندگان مجلس به دلیل عدم رضایت از عملکرد سیدرضا فاطمی امین، او را به مجلس فراخواندند تا بلکه از او در مورد عملکردش سؤال بپرسند؛ البته نه سوال معمولی، بلکه یک استیضاح برای اولین وزیر دولت سیزدهم؛ اما با وساطت و پادرمیانی رئیس مجلس و مذاکراتی که او با رئیس‌جمهور داشت، بنا بر این شد که دو ماه به دولت زمان داده شود تا بلکه تفکیک وزارت صنعت، معدن و تجارت را برنامه‌ریزی کرده و برای هر یک از وزارتخانه‌های تفکیکی، یک بی‌راهه‌هایی که رئیس جدید سازمان حمایت هم در آن گام نهاد وزیر معرفی کند؛ این وعده رئیس‌جمهور تقریباً آتش استیضاح فاطمی امین را سرد کرد؛ هر چند که همچنان آتش زیر خاکستر باقی است.

حالا درست در بجه‌های که دولت باید تصمیم بگیرد که یک وزارتخانه سنگین را از هم جدا کند و پای خود را از پروسه قیمت‌گذاری و دردسرهای بعدی آنکه بازار را به شدت تحت تأثیر قرار داده، پس بکشد، سازمان حمایت مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان به دنبال آن است که شیوه جدیدی برای تعیین قیمت کالاها ابلاغ کند. حال آنکه بخش عمده‌ای از برهم ریختگی امروز بازار که دولت و مجلس را به فکر راه چاره و البته احیای وزارت بازرگانی انداخته است، به همین شیوه ورود دولت به نرخ‌گذاری‌ها برمی‌گردد؛ بلایی که تقریباً تمام دولت‌ها را درگیر خود کرده و البته وزاری را هم قربانی کرده است.

حسین فرهیذراده، سرپرست سازمان حمایت مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان در نامه‌ای که با عنوان فرآیند درخواست افزایش قیمت کالاها و تعیین آن به تمامی معاونان وزارت صمت ارسال کرده، گفته «پرو نامه شماره ۱۴۷۱۳/۴۰۱/۳۷۰ مورخ ۱۴۰۱/۰۴/۱۸ در خصوص تصمیمات بند (۶) ستاد تنظیم بازار پیرامون روند درخواست افزایش قیمت کالاها از طریق دفاتر تخصصی مرتبط در وزارت متبوع، ضمن ایفاد مجدد مفاد بند (۶) مصوبه مورخ ۱۴۰۱/۰۳/۲۹ ستاد تنظیم بازار مشعر بر اینکه مقرر گردید فرآیند قیمت‌گذاری بعد از پیشنهادات صنوف و کارخانه داران توسط دفاتر تخصصی وزارتخانه‌های جهاد کشاورزی و صنعت، معدن و تجارت به سازمان حمایت مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان و بعد از بررسی به کمیسیون اقتصادی دولت ارجاع و بعد از بررسی و تأیید، پیشنهاد در ستاد تنظیم بازار تصویب و سپس به استحضار ریاست محترم جمهوری گردیده بعد از تأیید ایشان اعلان رسمی گردد، لذا خواهشمند است با عنایت به تصریح صورت گرفته حسب

دردهای اقتصاد غذا

مصیبت راه‌های دیگری را می‌یابند. در این میان علاوه بر اینکه کسب حلال از میان می‌رود تنها و تنها مصرف‌کننده است که زیان می‌بیند.

صنعت مرغداری

قیمت نهاده‌های صنعت مرغداری نیز در ماه‌های تازه سپری شده با افزایش شدید و نیز واردات با نوسان مواجه شده است. صنعت مرغداری که لایه‌های گوناگون از تولید مرغ اجداد تا جوجه‌ریزی و تولید گوشت مرغ و تخم‌مرغ را شامل می‌شود این روزها وضعیت عجیبی دارد. کارخانه‌های تولید جوجه باور دارند و به چشم می‌بینند که قیمت تولید آنها از مقدار قیمت فروش تعیین شده بیشتر است و مرغداران نیز به دلیل اینکه شهروندان توانایی خرید گوشت مرغ و نیز تخم‌مرغ را به اندازه قبل ندارند بخشی از ظرفیت خود را خالی نگه می‌دارند. دولت اما می‌داند تا چند وقت دیگر باید شاهد انفجار قیمت باشد و به واحدهای مرغداری وعده پرداخت وام ارزان می‌دهد و می‌داند که برآورده کردن این وعده کار آسانی نیست. از سوی دیگر برخی از مدیران میانی به واحدهای جوجه‌ریزی هشدار داده است باید با همه ظرفیت کار کنند و اگر نکنند کارخانه آنها را مصادره می‌کنند...

محصولات زراعی

دولت در وضعیتی نامتعادل تصمیم می‌گیرد و می‌خواهد گذران عمر کند و به همین علت اقتصاد غذا و محصولات کشاورزی مهم نیز با دردسر روبه‌رو شده‌اند. همه توجه دولت به گندم و نان است اما توجه ندارد کشاورزان همیشه دنبال این هستند که زمین و آب خود را به محصولی اختصاص دهند که می‌دانند دولت از آن حمایت جدی دارد. اینگونه است که تعادل در تولید محصولات زراعی به هم می‌خورد و برخی محصولات در یک سال زراعی تولیدشان افت می‌کند و برخی محصولات به اندازه‌ای تولید می‌شود که مشتری ندارند.

مصیبت تقاضا

تازه‌ترین مصیبت اقتصاد غذا این است که به دلیل پرش قیمت تمام شده و پرش قیمت عرضه کالاهای اساسی و تثبیت نسبی درآمد شهروندان و کاهش قدرت خرید آنها به دلیل نرخ‌های بالای تورم سمت تقاضای اقتصاد غذا با کاهش جدی روبه‌رو شده است. بسیاری از خبرها نشان می‌دهد مصرف بیشتر محصولات و مواد غذایی کاهش را به چشم می‌بینند و برای مقابله با این وضعیت و با توجه به حساسیت دولت برای صادرات می‌خواهند از ظرفیت تولید بکاهند.

وسازمان‌های عهده‌دار تولید کشاورزی در ایران نیز شوربختانه مدیریت‌های کامل و کارآمدی نبود و نیستند. مجموعه این مسائل دست به دست هم داده و اقتصاد غذا در ایران را با مصیبت روبه‌رو کرده است.

مصیبت بزرگ

بزرگ‌ترین مصیبت در اقتصاد غذا در ایران که شامل کشت و داشت و سیاسی برداشت انواع محصولات زراعی تا تبدیل آنها به غذا شده است دخالت‌های بیش از اندازه نهاد دولت در کار کشاورزی و در کار صنعت غذا است. دولت‌های گوناگون در ایران بدون توجه به اینکه اقتصاد زراعت یک کل واحد و یکپارچه است و نمی‌توان با اراده سیاسی بخشی را بزرگ کرد و بخشی را کوچک نگه داشت انواع دست کاری‌ها در ابعاد گوناگون در زراعت را به کار گرفته‌اند. مهم‌ترین ابزار دولت نیز برای اجرای این سیاست که مصیبت بزرگ است استفاده از کنترل قیمت است. به این معنی که دولت بر اساس خواست خود کارشناسان را بسیج می‌کند تا قیمت تمام شده برای محصول کشاورزی را محاسبه کنند. این کارشناسان به دلیل نبودن در میدان تولید و گرفتاری‌های آن و نیز ندیدن تحولات اقتصادی در سایر بخش‌ها و بی‌ثباتی در سطح کلان اقتصاد و سیاست‌های ارزی و تجاری و پولی و مالی برای خود محاسباتی انجام و دولت با اصرار و با تهدیدهای اقتصادی می‌خواهد آن را اعمال کند. این مصیبت بزرگ موجب شده است در حال حاضر اقتصاد غذا با دشواری‌های بزرگ دست به گریبان باشد. دقت در خبرها و گزارش‌هایی که این روزها از اقتصاد غذا منتشر می‌شود نشان‌دهنده ابعاد گیج‌کننده این بخش از اقتصاد است که اتفاقاً بسیار با اهمیت است.

صنعت دامداری که تولیدکننده بخش مهمی از شیرخام و گوشت قرمز است در حال حاضر با گرفتاری تأمین نهاده‌های دام روبه‌رو شده است. در حالی که دولت نیک می‌داند هزینه واردات نهاده‌های دامی با چند برابر شدن قیمت ارز برای واردات بسیار دشوار شده است حاضر نیست دست از دخالت برداشته و اجازه دهد کار به دست بخش خصوصی انجام شود. دولت انحصار واردات نهاده‌های دامی را در اختیار گرفته و بازار را از تعادل خارج کرده و حالا می‌گوید دامداران باید شیر خام را به فلان قیمت عرضه کنند و نیز حق ندارند قیمت گوشت را بیش از اندازه‌ای که دولت دوست دارد تعیین کنند. این وضعیت موجب مجادله میان دامداران و کارخانه‌های تولید لبنیات از یک‌سو و دامداران و دارندگان سیوس گندم از سوی دیگر شده است. دامداران برای سرپا ماندن برای خود راه‌هایی را پیدا می‌کنند و کارخانه‌های لبنیات نیز برای در امان ماندن از

هشتاد و پنج میلیون انسان هم اکنون در کشور بزرگ و پهناور ایران ساکن هستند و باید به آنها به اندازه کافی انواع مواد غذایی مفید برسد تا شهروندانی تندرست و نیرومند باشند. اگر چنین نشود و شهروندان ایرانی نتوانند به میزان کافی از انواع مواد غذایی با کالری در شبانه‌روز دریافت کنند دچار سوءتغذیه شده و در برابر آن باید هزاران میلیارد تومان و دلار برای درمان شهروندان هزینه شود. این درباره همه کشورها و جامعه‌های انسانی مصداق دارد و به همین دلیل است که امنیت غذایی هر جامعه را از ارکان امنیت ملی می‌دانند و بیشتر کشورهای جهان با وجودی که می‌دانند ممکن است با تجارت خارجی بتوانند حتی با قیمت‌های کمتر غذای شهروندان را تأمین کنند اما همیشه میزانی از هر کالای اساسی را ذخیره می‌کنند و سهمی به تولید انواع مواد غذایی داخلی می‌دهند تا در برابر روزهای سخت غافلگیر نشوند و داستان جنگ اوکراین این نظریه را قوت بخشیده است که نباید تولید غذا را یکسره به بازار جهانی گره زد و البته نقش رهبری روسیه را هم نباید نادیده گرفت.

در ایران اما مقوله تولید غذا از داخل یک مسأله بسیار با اهمیت بود و هست و مدیران کشور به ویژه پس از انقلاب اسلامی و استقرار نظام جمهوری اسلامی در کانون توجه بوده که باید در تولید برخی از محصولات کشاورزی به ویژه نان خود اتکا باشیم. با این همه اما تجربه نشان می‌دهد که چنین نبوده و ایران هر سال منابع ارزی بزرگی برای تأمین نهاده‌های دام و طیور و نیز به گندم و شکر و برنج اختصاص می‌دهد. این وضعیت موجب بحث‌های طولانی در ایران و در بین سیاستمداران و کارشناسان و فعالان اقتصادی است که چرا با وجود این همه تأکید بر خودکفایی بازهم ایران باید واردکننده اصلی‌ترین مواد غذایی و نیز نهاده‌های دامی باشد.

واقعیت این است که بخشی از این وضعیت به اقلیم و آب و خاک ایران برمی‌گردد و بخش دیگری از این شرایط نامساعد به مدیریت عالی اجرایی در دولت‌ها مربوط می‌شود. به این معنی که ایران سرزمین پرآبی به حساب نمی‌آید و میانگین بارندگی آن کمتر از میانگین جهانی است. از سوی دیگر فقدان سرمایه‌گذاری کافی برای استفاده از منابع موجود آب در دهه‌های تازه سپری شده ایران را از نظر داشتن آب برای کشاورزی در تنگنا قرار داده است. در حالی که چهار دهه از مقوله مهم خرد و پراکنده بودن ارضی زراعی سپری شده و دولت‌های گوناگون هیچ تصمیم بزرگی برای رفع این کاستی مهم نگرفته‌اند، از منابع آب و خاک موجود نیز با بهره‌وری نازل نسبت به میانگین بهره‌وری در جهان و با فاصله بسیار با کشورهای قدرتمند استفاده می‌شود. مدیریت‌های وزارتخانه‌ها

حذف بخش خصوصی در تصمیم‌گیری‌ها

انجمن صنفی کارخانه‌های قند و شکر با سابقه بیش از نیم قرن فعالیت نشان داده است برای همکاری با دولت‌ها و کمک به صنعت و رساندن کالا به شهروندان از هیچ کوشش و همکاری دریغ نمی‌کند. این انجمن با دولت‌های گوناگون و با گرایش‌های متفاوت سیاسی همکاری مناسب و کارسازی را داشته و در تولید و توزیع و تنظیم بازار شکر کارنامه قبولی با درجه بالا دارد. اما متأسفانه رئیس نهاد متولی تولید در بخش کشاورزی به رغم وعده‌هایی که در دوره رأی گرفتن از مجلس بر زبان آورد تعامل با نهادهای مدنی و تشکلات را به هر دلیل از ریل خارج کرد. نشریه شکر در شماره‌های پیشین به این مسأله پرداخت و گلایه‌های انجمن را به مقام‌های مسؤول در وزارت جهاد کشاورزی اطلاع داد. حالا به نظر می‌رسد با سرسختی وزارت یادشده دیگر تشکلات بخش خصوصی فعال در صنعت غذا نیز به طرح ناراحتی خود پرداخته‌اند. به‌طوری که دبیر فدراسیون تشکلات صنایع غذایی گفته است: دولت در تصمیم‌گیری‌ها از تجربیات و نظرات بخش خصوصی استفاده نمی‌کند.

محسن نقاشی، دبیر فدراسیون تشکلات صنایع غذایی و کشاورزی در نشست خبری گفت: اگرچه طی سال‌های اخیر مسؤولان شعار حمایت از تولید را می‌دهند، اما مجلس باید حمایت از تولید را قانونی کند.

وی تصریح کرد: با اصلاح نظام یارانه و افزایش ۵۰ درصدی حقوق و دستمزد، بیمه و مالیات، تولیدکننده چاره‌ای جز اصلاح قیمت ندارد، هرچند به واسطه رقابت بین تولیدکنندگان، قیمت‌ها نوسان چشمگیری ندارد. دبیر فدراسیون تشکلات صنایع غذایی و کشاورزی افزود: وقتی تسهیلات با نرخ بهره ۱۸ درصد توسط بانک در اختیار تولیدکنندگان قرار می‌گیرد، با احتساب ترهین سند، بلوکه پول و... ۲۲ درصد تمام می‌شود که این امر هزینه تمام شده را به‌شدت افزایش می‌دهد. وی اظهار کرد: درج قیمت تولیدکننده و عدم درج قیمت مصرف‌کننده بر روی کالا با انتقاد شدید تولیدکنندگان روبه‌رو شد که با پیگیری‌هایی مکرر، قیمت مصرف‌کننده الزامی شد، چرا که با لحاظ درصد سودهای مختلف، مصرف‌کنندگان نسبت به تولیدکنندگان بدبین می‌شدند. وی با اشاره به بی‌توجهی دولت به

بخش خصوصی در تصمیم‌گیری‌ها، افزود: تصمیمات پشت درهای بسته گرفته و سپس به بخش خصوصی ابلاغ می‌شود بدون اینکه نظر آنها پرسیده شود. امیررضا ثابت پی، رئیس فدراسیون صنایع غذایی نیز در این نشست گفت: اصلاح نظام یارانه و تأثیرگذاری بر قیمت روغن، مرغ و تخم‌مرغ موجب شده فروش صنعت غذای آماده به واسطه قدرت خرید ۵۰ درصد کاهش یابد. رئیس فدراسیون تشکلات صنایع غذایی و کشاورزی تصریح کرد: با نوسان قیمت مرغ، تخم‌مرغ و روغن در پی حذف ارز ترجیحی، سرمایه در گردش ۲ برابر افزایش داشته است. ثابت پی افزود: با اصلاح نظام یارانه، دورریز کاهش و بهره‌وری افزایش می‌یابد و در مجموع بحث یارانه‌ها بیشترین تأثیرگذاری را بر صنعت غذا داشته است. وی گفت: با توجه به جراحی اخیر در اقتصاد، بازار خود را پیدا می‌کند و این طور نیست که تولیدکنندگان حاشیه سود خود را بالا برند، چرا که شرکت‌های رقابتی جایگزین می‌شوند؛ بنابراین در بازار رقابتی آزاد، اگر رقابت بین تولیدکنندگان بر سر ارزان‌تر کردن قیمت کالاهاست که دیگر قیمت‌دستوری معنا ندارد. بر اساس آمار اعلامی فدراسیون صنایع غذایی و کشاورزی، روزانه یک‌دهم مردم غذای آماده مصرف می‌کنند، همچنین نیروی انسانی ارزان یک مزیت رقابتی برای حضور در بازارهای خارجی است. حسن گرجی عضو فدراسیون تشکلات صنایع غذایی و کشاورزی نیز در این نشست گفت: پس از درگیری روسیه و اوکراین، امنیت غذایی جهان به مخاطره افتاد، چرا که این دو کشور تأمین‌کننده ۲۷ تا ۲۸ درصد گندم و ۴۰ درصد غلات و دانه‌های روغنی بودند. وی ادامه داد: امنیت غذایی اولویت تمامی کشورهاست که در این راستا برخی دولت‌ها صادرات گندم را ممنوع اعلام کردند و در کشور ما هم برای حفظ امنیت غذایی حاکمیت باید به کمک تولیدکنندگان بیاید. عضو فدراسیون تشکلات صنایع غذایی و کشاورزی تصریح کرد: قانون تسهیل فضای کسب و کار به درستی اجرا نمی‌شود، درحالی که دولت در تصمیم‌گیری‌ها باید با بخش خصوصی مشورت کند و از توان بخش خصوصی بهره بیشتری بگیرد. وی گفت: برای حفظ امنیت غذایی دولت باید به کمک تولیدکننده بیاید و با تسهیلات ارزان قیمت و دریافت مالیات کمتر آنها را حمایت کند. هر چند مالیات از ۲۵ درصد به ۲۰ درصد کاهش یافته اما برای حفظ واحدهای تولیدی باید به سرعت به ۵ درصد برسد.

ضرورت تغییر پارادایم

تجربه و کار به انسان آموخت نمی‌تواند بدون همزیستی با هموعانش زندگی عادی و کارآمدی داشته باشد و به همین دلیل بود که «جامعه انسانی» در پویش تاریخ پدیدار و در هر دوره از تاریخ پیچیده‌تر و گسترده‌تر شد. اما کار به همین سادگی نبود و تضاد منافع و تعارض‌های آدمی نیاز به نهادی که بتواند این تعارض‌ها را مدیریت کند در ذهن و عمل جامعه‌های انسانی احساس می‌شد. به دنبال رفع این نیاز بود که سرانجام این نهاد سرانجام به شکل‌های گوناگون تأسیس شد که امروز به نام دولت مشهور است. شرط تأسیس و ادامه کار نهاد دولت از نظر فیلسوفان آزاداندیش رضایت شهروندان بوده و هست و وظیفه اصلی این نهاد ساختن جامعه‌ای با درجه امنیت بالا برای شهروندان است. بدیهی است بخش عمده امنیت مورد نیاز آدمیان؛ امنیت مالی و امنیت جانی و صیانت از حقوق آنها از سوی دولت‌هاست. در برابر اما شهروندان نیز بخشی از حقوق و آزادی‌های خود را به دولت واگذار می‌کنند و محدودیت‌هایی را برای زندگی و کسب و کار خویش می‌پذیرند. با تأسیس دولت و تجربه‌هایی که به دست آمد اما این ترس را در دل و ذهن شهروندان انداخت که نهاد اجرایی خود قانونگذار هم شده است و این وضعیت می‌تواند کار را برای جامعه انسانی و کشورها سخت کند. بنابراین اندیشمندان به این فکر افتادند باید نهاد دیگری پدیدار شود که کار قانونگذاری و نظارت بر اجرا را مدیریت کند و زورگویی دولت‌ها را مهار کند. تا کار قانونگذاری از دولت تا حد امکان سلب شده و نیز نهاد دیگری بر حسن اجرای قانون نظارت کند. در جامعه‌های پیشگام که دموکراتیک کردن روش اداره کشور را زودتر شروع کرده بودند تأسیس نهاد قانون‌گذاری در دستور کار قرار گرفت و با شکست مقاومت‌ها به نتیجه رسید. به این معنی که دولت‌ها باید برای اجرای یک کار تازه و مهم که شرایط شهروندان یا گروهی از شهروندان را متأثر می‌کند را به صورت لایحه قانونی درآورده و به مجلس ارایه کنند و پس از تصویب آن قانون در مجلس، آن خواسته یا لایحه دولت قابلیت اجرایی پیدا می‌کند.

جامعه ایرانی نیز با انقلاب مشروطه دنبال مجلس قانون‌گذاری بود و سرانجام با فداکاری‌های برخی از گروه‌های اجتماعی و سیاسی به این خواسته خود دست یافت و مجلس قانونگذاری در ایران حالا سابقه‌ای بیش از یک سده دارد. مجلس قانونگذاری ایران در این سده تازه سپری شده دو دوره متفاوت را از نظر اختیارات و شکل و محتوی پشت سر گذاشته است. دوره دوم به سال‌های پس از پیروزی انقلاب اسلامی برمی‌گردد. پس از پیروزی انقلاب اسلامی در ۱۳۵۷ و تأسیس نهادهایی تازه با ماهیت و محتوای تازه؛ مجلس شورای اسلامی نیز تأسیس و اکنون یازدهمین دوره مجلس قانونگذاری در حال فعالیت است. در قانون اساسی نظام جمهوری اسلامی، مجلس دارای قدرت فوق‌العاده‌ای است و می‌تواند در همه امور کشور قانونگذاری کرده و درباره هر فعالیت دولت و حتی بخش خصوصی طرح قانونی داده و نهاد دولت و سایر نهادها را وادار به اجرای آن کند. علاوه بر این در قانون اساسی هیچ ماده و تبصره‌ای که بتوان با استناد به آن مجلس را برای یک دوره کوتاه مدت تعطیل و انتخابات زودرس برپا کرد دیده نشده است. این وضعیت از یک طرف برای کشور یک مزیت به حساب می‌آید و البته از سوی دیگر یک نقص است. این نقص البته در کاستی‌های ساختار سیاسی ایران نمود بیشتری پیدا می‌کند. به این معنی که مجلس‌های ایران ترکیبی از کسانی است که اکثریت آن در اختیار یک جناح سیاسی است و این به دلیل فقدان احزاب سیاسی نیرومند است که انتخابات مجلس را به سوی ائتلاف‌های جناحی پیش رانده است. برآیند این کاستی، انتخاب شدن کاندیداهایی است که به هرحال با آرای شهروندان کرسی‌های مجلس را به دست می‌آورند اما فاقد بینش سیاسی مشخص و قاعده‌مندند. این وضعیت و نیز قانون اساسی ایران امروز مجلس قانونگذاری را دارای قدرت فوق‌العاده‌ای به ویژه در امور جزئی و غیرحاکمیتی کرده است. در ایران مثل بیشتر مجلس‌های دنیا به مرور برای گسترش قدرت خود و برای اینکه نشان دهد نهادی نیست که بیکار باشد راهی برای

چراغ سبز هند برای صادرات شکر

ممکن است هند به کارخانه‌های قند اجازه دهد بیش از آنچه قبلاً مجاز بودند، صادرات داشته باشند تا به آنها کمک کند از نکول قراردادهای جلوگیری کنند.

به گزارش ایسنا، به نقل از بلومبرگ، افرادی که خواسته‌اند نامشان فاش نشود، گفته‌اند که دولت هند در حال بررسی چراغ سبز فروش اضافی ۱.۲ میلیون تن شکر برای سال منتهی به ۳۰ سپتامبر است و این بالاتر از سهمیه فعلی ۱۰ میلیون تنی است. هند، دومین تولیدکننده بزرگ شکر در جهان، صادرات خود را در ماه مه محدود کرد تا از ذخایر غذایی خود محافظت کند. اکنون، با توجه به اینکه موجودی انبارها برای تأمین مصرف داخلی کافی به نظر می‌رسد، تولیدکنندگان درخواست کرده‌اند که محموله‌ها را افزایش دهند. هرگونه صادرات اضافی در سال جاری ممکن است قیمت‌های جهانی را تحت فشار قرار دهد. آدیتیا جونجوناوالا، رئیس انجمن کارخانه‌های قند هند از دولت خواسته بود که اجازه ارسال یک میلیون تن دیگر شامل ۷۰۰ هزار تن خام را بدهد.

او گفت که بخشی از این حجم قبلاً قرارداد بسته شده است. حتی پس از صادرات یک میلیون تن اضافی در این فصل، این کشور بیش از ۶ میلیون تن در انبارهای بسته در ۳۰ سپتامبر خواهد داشت که برای پاسخگویی به تقاضای محلی در ماه اکتبر کافی است. جونجوناوالا گفته که از سهمیه فعلی، کارخانه‌ها تاکنون رکورد ۹.۴ میلیون تن را در این فصل صادر کرده‌اند و بقیه هنوز ارسال نشده است و هنوز قیمت‌های داخلی پایین است.

وی گفت: امیدواریم دولت با درخواست ما موافقت کند تا در سال آینده محصول خوبی داشته باشیم. هند در سال گذشته بزرگ‌ترین صادرکننده شکر پس از برزیل بود و اندونزی، بنگلادش، مالزی و دبی را از جمله مشتریان خود می‌داند. هند تا سال گذشته و زمانی که صادرات به رکورد ۷.۲ میلیون تن رسید، به ندرت بیش از ۷ میلیون تن حمل کرد.

برداشت چغندر قند در اراضی کشت و صنعت مغان

مدیرعامل شرکت کشت و صنعت مغان از آغاز برداشت چغندر قند در اراضی این شرکت خبر داد و گفت: پیش بینی می‌شود میزان تولید این محصول در مقایسه با سال گذشته ۲۰ درصد افزایش یابد.

اسدالله محسن‌زاده اظهار کرد: امسال بیش از ۴۷۰ هکتار از اراضی شرکت کشت و صنعت و دامپروری مغان به کشت محصول چغندر قند پاییزه اختصاص داده شده که پیش بینی می‌شود میزان تولید نسبت به سال زراعی گذشته بیش از ۲۰ درصد افزایش یابد. وی افزود: محصول چغندر قند با هدف کاهش مصرف آب، اصلاح الگوی کشت، تغییر زمان کاشت از بهار به پاییز، افزایش طول دوره بهره‌برداری کارخانه قند شرکت و همچنین خودکفایی در تولید شکر داخلی و تأمین نیازهای کشور در سال تولید دانش‌بنیان و اشتغال آفرین در اراضی کشت و صنعت مغان کشت شده است. مدیرعامل کشت و صنعت و دامپروری مغان اظهار کرد: پس از سال‌ها تلاش و آزمایش با همکاری مؤسسه تحقیقات، اصلاح و تهیه بذر چغندر قند، ارقام مقاوم به بولت (ساقه روی) و سازگار با شرایط آب و هوایی مغان برای کشت انتخاب شده و با توجه به وضعیت مناسب قطعات چغندر قند پاییزه از لحاظ تراکم بوته، تغذیه و مبارزه با آفات و بیماری‌ها و علف‌های هرز پیش‌بینی می‌شود عملکرد مناسبی از لحاظ راندمان ریشه در هکتار و عیار قند به دست آید. محسن‌زاده با اشاره به تداوم آزمایش‌های مقایسه ارقام مختلف چغندر قند پاییزه با اجرای مزرعه p.v.s و کاشت ۱۸ رقم جدید منوژرم خارجی به صورت پابلوت گفت: کاشت چغندر قند به صورت پاییزه مزایای بی‌شماری از قبیل کاهش چشمگیر در مصرف آب، کاهش مصرف سموم شیمیایی، اصلاح الگوی تناوب و افزایش طول دوره بهره‌برداری کارخانه قند مغان دارد. وی اظهار کرد: در سال‌های اخیر با هدف کاهش وابستگی به واردات شکر و تأمین نیازهای داخلی و همچنین به منظور بهره‌برداری هر چه بهتر از امکانات آب، زمین و بهبود معیشت کشاورزان چغندر کار منطقه بخشی از اراضی شرکت بصورت مشارکتی در اختیار چغندر کاران منطقه قرار داده شده و بر این اساس بذور منوژرم مورد نیاز نیز تأمین و در اختیار کشاورزان قرار گرفته است. شرکت کشت و صنعت و دامپروری مغان با داشتن اراضی وسیع زراعی، ۲ هزار و ۶۰۰ هکتار باغات میوه، مجتمع بزرگ دامپروری، کارخانه‌های قند، لبنیات، فرآوری میوه و چند واحد تولیدی دیگر از شرکت‌های منحصر بفرد کشور محسوب می‌شود.

این شرکت در اجرای قانون خصوصی‌سازی در سال ۱۳۸۸ در لیست واگذاری‌ها قرار گرفت و بعد از چهار فقره آگهی در سال ۱۳۹۷ به بخش خصوصی واگذار شد. این واگذاری با توجه به اعتراض‌هایی که به دنبال داشت در شانزدهم مهرماه سال ۱۳۹۹ با پنج رأی موافق و یک رأی مخالف هیأت داورى ابطال شد.

زنگ خطر بحران جهانی غذا به صدا درآمد!

براساس داده‌های بانک جهانی، صورتحساب مواد غذایی در کشورهای فقیر که در حال حاضر در تنگنای بدهی یا در معرض خطر بالای آن قرار دارند، سریع‌ترین افزایش را دارد. جنگ در اوکراین به زودی می‌تواند ضربه‌ای غم‌انگیز به بسیاری از فقیرترین کشورهای جهان وارد کند، بسیاری از کشورهایی که بیشترین خطر بحران بدهی را دارند، اکنون با تهدید بحران غذایی نیز مقابله می‌کنند. خطر همپوشانی بدهی و بحران غذایی برای هفت کشور به ویژه افغانستان، اریتره، موریتانی، سومالی، سودان، تاجیکستان و یمن، بیشتر است اما چندین کشور با درآمد متوسط نیز از جمله برخی که در حال حاضر در بحبوحه بحران بدهی و غذا به سر می‌برند، در معرض خطر هستند. آخرین داده‌های بانک جهانی نشان می‌دهد که صورتحساب‌های واردات مواد غذایی برای کشورهای فقیری که در حال حاضر در تنگنای بدهی یا در معرض خطر بالای آن هستند، سریع‌تر افزایش می‌یابد. انتظار می‌رود در سال آینده، واردات گندم، برنج و ذرت در این کشورها معادل بیش از یک درصد تولید ناخالص داخلی افزایش یابد. بحران غذایی به خودی خود ویرانگر است، برای مثال، بحران غذایی در سال ۲۰۰۸ باعث افزایش سوءتغذیه به ویژه در میان کودکان شد. در کشورهای فقیر، خانواده‌ها را بر آن داشت تا برای خرید مواد غذایی، اشیای قیمتی خانگی را بفروشند. این امر باعث شد فقیرترین خانواده‌ها فرزندان خود را از مدرسه بیرون بکشند و نرخ ترک تحصیل را تا ۵۰ درصد در میان کودکان این خانواده‌ها افزایش دهد اما زمانی که یک بحران غذایی با بحران بدهی مصادف می‌شود، تأثیرات آن تشدید می‌شود؛ بدهی‌های بالا دولت‌های محلی را فلج می‌کند و کمک‌های بین‌المللی تنها راه خروج است. فقیرترین اقتصادها بیشترین آسیب را از بحران غذایی کنونی دارند. فقیرترین اقتصادها به ویژه در آفریقا به‌طور استثنایی به واردات مواد غذایی از روسیه و اوکراین وابسته هستند. حدود ۲۵ اقتصاد آفریقایی، از جمله چندین کشور فقیر، حداقل یک‌سوم گندم خود را از این دو کشور وارد می‌کنند. این نسبت برای ۱۵ اقتصاد از آنها، بیشتر از ۵۰ درصد است. علاوه بر این، بدهی از مدت‌ها قبل از همه‌گیری یک مشکل فزاینده برای این اقتصادها بوده است. تا پایان سال ۲۰۲۰، بدهی این اقتصادها به طلبکاران خارجی به رکورد ۱۲۳.۸ میلیارد دلار رسید که نزدیک به ۷۵ درصد نسبت به سال ۲۰۱۰ افزایش داشت. اولین قدم باید افزایش کمک‌های اضطراری به کشورهای در معرض خطر باشد. گروه بانک جهانی طی ۱۵ ماه آینده، تا ۳۰ میلیارد دلار برای بهبود امنیت غذایی در اقتصادهای در حال توسعه ارایه خواهد داد. علاوه بر این، رهبران کشورهای گروه ۷ نیز ۴.۵ میلیارد دلار برای رسیدن به همین هدف متعهد شده‌اند. چنین جوهری همچنین باید به کشورهای در معرض خطر کمک کند تا سرمایه‌گذاری‌های لازم را برای بهبود دسترسی کشاورزان به کود و تغییر سیستم‌های غذایی داخلی انجام دهند تا بتوانند به‌رورتر، کارآمدتر و انعطاف‌پذیرتر شوند. فراتر از ارایه کمک‌های اضطراری، همه کشورها تعهد دارند که اوضاع را برای کشورهایی که با بیشترین خطر بحران غذایی مواجه هستند بدتر نکنند. برای کاهش قیمت‌های داخلی، بسیاری از کشورها محدودیت‌هایی را بر صادرات مواد غذایی و کودهای شیمیایی اعمال می‌کنند. چنین تلاش‌هایی باعث می‌شود که قیمت مواد غذایی به جای کاهش، افزایش یابد.

در نهایت، برای کشورهایی که بار بدهی ناپایدار دارند، تجدید ساختار بدهی و کاهش بدهی باید یک اولویت فوری باشد. تعداد فزاینده‌ای از کشورهای کم درآمد امسال برای پرداخت بدهی خود با مشکل مواجه خواهند شد. فقیرترین کشورها با خطراتی مواجه هستند و سیاست‌گذاران در سراسر جهان تعهد دارند که به سرعت و قاطعانه برای جلوگیری از آن اقدام کنند.

ایجاد قانون‌های تازه به ویژه افزایش طرح‌های ارایه شده از سوی گروهی از نمایندگان را در دستور کار قرار داده است. این وضعیت موجب شده است در برخی امورشان قانونگذاری رعایت نشود و افرادی بتوانند بیرون از مجلس با لابی‌گری طرحی را به مجلس ارایه و با نشان دادن اینکه خیر عمومی را دنبال می‌کنند کارشان را پیش ببرند. این اتفاق در حالی رخ می‌دهد که در پارلمان‌های دنیا وضع قانون تازه هنگامی ضرورت می‌یابد احساس می‌شود که اکثریت ذینفعان در گروه‌های اجتماعی خواستار تغییر یک قانون و تهیه قانون تازه باشند و این خواسته از مسیر نهادهای مدنی قانونی به اطلاع مجلس برسانند.

متأسفانه در حالی که اقتصاد ایران در تنگناهای بنیادین و نیز گرفتاری‌های کوتاه‌مدت به دلایل گوناگون شده است در یکی - دو سال تازه سپری شده می‌بینیم که گروهی از اعضای مجلس محترم با لابی‌گری شماری از کسانی که به هر دلیل نتوانستند در انتخابات دوره اخیر اتاق رأی کافی به دست بیاورند، - و شاید با نیت خیر - می‌خواهند برای اتاق بازرگانی ایران قانون تازه بنویسند. این اراده‌گرایی برخی از اعضای مجلس با توجه به اینکه اکثریت بازرگانان و صنعتگران ایرانی اطلاعی از دلیل وضع قانون تازه ندارند و اصولاً از سوی اکثریت فعالان صنعتی در خواستی در این باره نداشته‌اند. و به دلیل فقدان رضایت اکثریت بازرگانان و فعالان صنعتی و معدنی وضع قانون تازه نمی‌تواند واجد مشروعیت باشد. از طرف دیگر منطق و قانون حکم می‌کند، شماری از اعضای مجلس یازدهم که با سرسختی و به دنبال لابی‌های صورت گرفته می‌خواهند قانون تازه برای اتاق بنویسند باید با اتاق ایران مشورت کرده و از تجربه و دانش این نهاد استفاده کنند. یادمان باشد در شأن مجلس قانونگذاری نیست قانونی برای یک گروه اجتماعی و اقتصادی وضع کند که تمنای یک گروه بسیار کوچک است و اکثریت فعالان خصوصی که به اتاق‌های بازرگانی نمایندگی قانونی داده‌اند این قانون‌گذاری را یک ضرورت نمی‌دانند و باور دارند حتی اگر قرار است قانونی تازه وضع شود باید با همکاری اتاق باشد و این یک ضرورت عقلی و قانونی است. مجلس قانون‌گذاری ایران نباید در چشم‌نخبگان و شهروندان نهادهای تلقی شود که تولید قوانین با کیفیت پایین را در دستور کار دارد و فقط برای لجبازی یک گروه اقلیت این اقدام را می‌خواهد انجام دهد. می‌دانیم و تجربه کشورهای گوناگون و نیز تجربه ایران نشان می‌دهد این روش قانونگذاری هزینه‌های جبران‌ناپذیری ایجاد می‌کند و اطاعت ذینفعان از آن را دشوار می‌کند و خسارات زیادی به بار می‌آورد. البته این وضعیت در بسیاری از کشورها موجب شده است اصولاً درباره فلسفه قانونگذاری مطالعات عمیقی صورت گیرد و فلسفه قانونگذاری به مثابه یک رشته مطالعات در کانون توجه اندیشمندان قرار گیرد. جرمی والدرون اندیشمند فلسفه قانونگذاری در همین باره نوشته است: «قانونگذاری مانند ازدواج مردم است که نباید با آن متهورانه، سبکسرانه، بی‌اهمیت یا جسورانه، بلکه باید با احتیاط، همراه با مشورت، خردمندانه و با بررسی کافی اهدافی که قوه مقننه برای آن مقاصد ایجاد شده و نیز بررسی صدمه و ظلمی که قانون تأمل ناشده و با عجله تنظیم شده ممکن است به بار بیآورد با آن برخورد کرد». هدف فلسفه قانونگذاری، کاهش تعداد قوانین و ارتقای کیفیت هنجارها، به ویژه قوانین مصوب پارلمان است. فلسفه قانونگذاری به تحلیل هنجارها، سازمان و تشریفات ایجاد قوانین به‌طور مشخص در پارلمان، محتوای قانون، فنون قانونگذاری، نظارت صحیح و اجرای مؤثر قوانین می‌پردازد.

اتاق‌های بازرگانی در ایران بدون چون و چرا در دوره‌های اخیر با شتاب در تعاملات با نهادهای قدرت و دلسوزی برای بهبود اقتصاد ایران و نیز مشورت دادن به دولت‌ها برای عبور دادن زندگی مادی ایرانیان، توانسته است نقش قابل‌اعتنایی در آرامش ذهنی فعالان و نیز مدیران دولت داشته باشد. فعالان اقتصادی از مجلس محترم تقاضا دارد بیش و پیش از هر اقدامی که می‌تواند سازمان و کارکرد نهادهای قانونی را از تعادل کامیاب فعلی خارج کند و به نهاد دموکراسی انتخاباتی آسیب برساند درباره قانونگذاری احتمالی برای اتاق تأمل لازم داشته و با مشورت این نهاد به این کار برای بلندمدت و در وقت مناسب اقدام کند. شأن مجلس قانونگذاری این نیست که خود را به وسط دعوایی بیندازد که در یک سوی آن یک اقلیت ناراحت و در سوی دیگر آن اکثریت قانونی قرارداد.

چغندرهایی که برداشت نشد و گندید

دبیر انجمن کارخانجات قند و شکر گفت: ابلاغ دیرهنگام افزایش قیمت خرید تضمینی چغندر قند منجر به این شد که کشاورزان برداشت این محصول را ۲۰ روز دیرتر آغاز کنند و چغندرها روی زمین بماند، اخیراً کشاورزان چغندرکار در برداشت محصولات خود با مشکلاتی مواجه شده‌اند، در همین زمینه یک کشاورز دزفولی در تماس با خبرنگار مهر عنوان کرد که حدود ۱۵۰۰ هکتار چغندر قند در این شهرستان روی زمین مانده و در حال گندیدن است. به گفته این کشاورز عدم ظرفیت کافی کارخانجات از جمله دلایل این مسأله است. به دنبال تماس‌های مکرر این کشاورز، خبرنگار مهر ماجرا را از انجمن کارخانجات تولیدکننده قند و شکر کشور پیگیری کرد و در این زمینه بهمن دانایی دبیر انجمن کارخانجات قند و شکر در گفت‌وگو با خبرنگار مهر، با اشاره به اینکه در طول بیش از سی سال فعالیت این صنعت هرگز شرایط تاین اندازه دشوار نبوده است، گفت: متأسفانه مسؤولان وزارت جهاد کشاورزی با نادیده گرفتن بخش خصوصی چالش‌های زیادی را برای تولیدکنندگان ایجاد می‌کنند. به‌طوری که آنها حتی یک نامه را نیز پاسخ نمی‌دهند و به وضوح بخش خصوصی را نادیده می‌گیرند.

اشتباه استراتژیک در افزایش قیمت‌های محصولات

وی با اشاره به اینکه به دنبال افزایش قیمت گندم به ۱۱ هزار و ۵۰۰ تومان قرار شد قیمت سایر محصولات کشاورزی نیز افزایش پیدا کند، افزود: شورای قیمت‌گذاری محصولات استراتژیک در اوایل اردیبهشت ماه تصویب کرد ۳۰۰ تومان به قیمت چغندر قند اضافه شود اما تا وزیر جهاد کشاورزی آن را ابلاغ کند حدود یک ماه طول کشید و این مسأله مشکلات زیادی را به وجود آورد. دانایی اضافه کرد: قیمت چغندر قند پاییزه ۱،۶۴۱ تومان به اضافه ۱۳۰ تومان کرایه حمل بود اما با تصمیم شورای قیمت‌گذاری کرایه حمل به ۴۳۰ تومان افزایش پیدا کرد. اما ابلاغ دیرهنگام این قیمت منجر به آن شد که کشاورزان دیر اقدام به برداشت محصول خود نمایند.

کشاورزان برداشت چغندر را ۲۰ روز دیرتر آغاز کردند

این فعال صنعتی با اشاره به مباحث مطرح شده مبنی بر اینکه ۱۵۰۰ هکتار چغندر قند در دزفول روی زمین مانده و در حال خراب شدن است، گفت: برداشت چغندر قند باید دیراواخر فروردین و حداکثر اوایل اردیبهشت

شکر حاصل از چغندر پاییزه در حال تولید و عرضه به بازار است، گفت: دولت باید نرخ مصوب شکر را اعلام می‌کرده اما هنوز این کار را انجام نداده است در حالی که دو ماه پیش قیمت شکرهای وارداتی را تعیین و اعلام کردند. دانایی همچنین خواستار افزایش تعرفه واردات شکر خام وارداتی به کشور شد و اضافه کرد: تعرفه واردات شکر خام دو درصد است که باید به ۳۰ درصد افزایش یابد چرا که در حال حاضر قیمت شکر تولید داخل افزایش یافته و مزیت رقابتی آن با نوع وارداتی کالا از بین رفته است.

اختلال فرآیند تولید تا عرضه شکر

دبیر انجمن کارخانجات قند و شکر ضمن انتقاد شدید از سیاست‌های مسؤولان وزارت جهاد کشاورزی گفت: متأسفانه مسؤولان وزارت جهاد کشاورزی سیاست‌های تنظیم بازار را به درستی نمی‌دانند و از تجربیات بخش خصوصی نیز استفاده نمی‌کنند، به عنوان مثال همین یک مورد افزایش بی‌دلیل نرخ خرید تضمینی چغندر قند تمام پروسه تولید و عرضه شکر را برهم زده است. وی با اشاره به اینکه در آذر ماه ۱۴۰۰ بیش از ده‌ها بار مکاتبه کتبی و تلفنی با دفتر معاونت توسعه بازرگانی وزارت جهاد کشاورزی برای برگزاری یک جلسه درباره تنظیم بازار شکر و واردات این کالا را داشتیم، گفت: متأسفانه هیچ جوابی به این همه مکاتبه انجمن داده نشد در حالی که انجمن کارخانجات تولیدکنندگان قند و شکر تنها تشکل تخصصی در این حوزه است. دانایی با اشاره به اینکه همین بی‌توجهی‌ها منجر به تأخیر در واردات شکر به کشور شده، اضافه کرد: ۶۰۰ تا ۷۰۰ هزار تن شکر در حال خریداری و حمل به کشور است که این محموله‌ها در مراد و شهرپور که هم‌زمان با فصل برداشت شکر داخل است وارد کشور می‌شود و نگرانی بسیار زیادی در این حوزه وجود دارد که شکرهای تولید داخل روی دست تولیدکنندگان بماند.

کاهش شدید مصرف شکر در کشور

دانایی درباره اینکه با وجود تأخیر در واردات چرا در بازار داخل با کمبود مواجه نشدیم، گفت: مهم‌ترین دلیل این مسأله کاهش شدید مصرف شکر است به‌طوری که در سال‌های گذشته در چنین فصلی میزان مصرف شکر در کشور بین ۲۱۰ تا ۲۲۰ تن بوده اما در حال حاضر به ۱۳۰ تا ۱۴۰ هزار تن رسیده است. شکر توی تولید و عرضه شکر داخلی را نیز از دیگر دلایل این مسأله عنوان کرد.

اتفاقات سال‌های ۸۵ تا ۸۷ در حال تکرار است

دانایی با اشاره به اینکه نگرانی تولیدکنندگان در حال حاضر این است که شکر تولیدی روی دست آنها بماند اضافه کرد: حوادثی که در حال رخ دادن است شبیه حوادث سال‌های ۸۵ تا ۸۷ است که مرزهای کشور به سوی شکرهای وارداتی باز شد و ۸ کارخانه تولیدی به دلیل این مسأله بسته شدند. وی در بخش دیگری از سخنان خود با اشاره به اینکه در حال حاضر

افزایش ۶۰ درصدی قیمت تضمینی چغندر قند نسبت به سال گذشته

چغندرقند ۱۱ هزار متر مکعب آب مصرف و از ۲۰۰ هزار هکتار سطح زیر کشت چغندر و نیشکر در کشور، ۱۵ میلیون تن شکر تولید می‌شود. وی با بیان اینکه استان آذربایجان غربی با سطح زیر کشت ۳۴ هزار هکتار چغندر و تولید یک میلیون و ۶۷۰ هزار تن، اولین و بزرگ‌ترین تولیدکننده چغندر قند در کشور است، ادامه داد: بعد از استان آذربایجان غربی استان‌های خراسان رضوی، کرمانشاه، همدان و لرستان در رتبه‌های بعدی هستند.

سال آینده کشور در شکر به خودکفایی می‌رسد

مجری طرح چغندرقند کشور خاطر نشان کرد: استان آذربایجان غربی با بالاترین سطح زیر کشت چغندر قند و فراهم آوردن زمینه اشتغال، در این زمینه حائز اهمیت و الگوی کشوری است. وی در خصوص آب بر بودن گیاه چغندر قند گفت: در کشور شش میلیون هکتار اراضی آبی وجود دارد که ۲ میلیون هکتار آن به کشت گندم و ۱۰۰ هزار هکتار آن به کشت چغندرقند اختصاص یافته است و از این ۱۰۰ هزار هکتار چغندر، تولیدی معادل تولید میزان گندم آبی و دیم کشور حاصل می‌شود که در مقایسه با سطح و میزان تولید گندم، به ازای میزان تولید ۷ میلیون تن چغندرقند آب زیادی مصرف نمی‌شود. حصادی با بیان اینکه از ۱۰۰ هزار هکتار سطح چغندرقند کشور ۴۸ هزار هکتار آن به صورت آبیاری تحت فشار میکرو و نوار تیپ است گفت: مقرر شده با استفاده از ظرفیت کارخانه‌ها و آرایه تسهیلات، ۵۲ هزار هکتار سطح زیر کشت چغندر به سیستم‌های نوین آبیاری مجهز شوند. وی با اشاره به اینکه سایت طراحی شود که در این سامانه میزان کود تخصصی و محصول تولیدی، پیمان‌ها و قراردادهای آن لحاظ شده باشد، گفت: با افزایش قیمت نهادهای میزان مصرف کودهای شیمیایی به ویژه کود فسفات و پتاس کاهش یافته و ۵۰ درصد نیاز خاک تأمین نشده است در صورتی که در کشت قراردادی باید نیاز گیاه کامل تأمین شود.

چغندرقند تحویلی به عنوان جایزه تحویل به ارزش تقریبی ۱۵۰۰ ریال در هر کیلو به چغندرکارانی که براساس کشاورزی قراردادی با کارخانه‌های قند قرارداد کشت دارند، همچون گذشته پرداخت می‌شود. وی گفت: بنابراین با احتساب محاسبه ارزش جوایز تحویل، قیمت تضمینی به علاوه کمک کرایه حمل در مجموع به ازای هر کیلوگرم چغندرقند بهاره تحویلی به کارخانه‌های قند؛ نزدیک به ۲۳ هزار ریال در هر کیلو (یعنی بیش از ۷۰ درصد افزایش نسبت به سال قبل) برای چغندرکاران ایجاد درآمد خواهد شد. حصادی اضافه کرد: علاوه بر مبلغ ۲۰۷۱۰ ریال قیمت تضمینی چغندرقند پاییزه بر مبنای عیار ۱۵، دو کیلوگرم قند یا شکر و ۲۰ کیلوگرم تفاله خشک نیز به ازای هر تن چغندرقند تحویلی به عنوان جایزه تحویل به ارزش تقریبی ۱۵۰۰ ریال در هر کیلو به چغندرکارانی که براساس کشاورزی قراردادی با کارخانه‌های قند قرارداد کشت دارند، مانند گذشته پرداخت می‌شود.

وی اذعان داشت: با احتساب محاسبه ارزش جوایز تحویل، قیمت تضمینی به علاوه کمک کرایه حمل در مجموع به ازای هر کیلوگرم چغندرقند پاییزه تولیدی که تحویل کارخانه‌های قند می‌شود، بیش از ۲۲ هزار و ۵۰۰ ریال در هر کیلو (یعنی بیش از ۷۰ درصد افزایش) نسبت به سال قبل برای چغندرکاران ایجاد درآمد خواهد شد. حصادی در همین حال اظهار امیدواری کرد که ثمره این اقدام بزرگ منجر به افزایش سطح کشت، تعمیق کشاورزی قراردادی و افزایش میزان عملکرد و تولید چغندرقند شود.

سال آینده کشور در شکر به خودکفایی می‌رسد

مجری طرح چغندرقند کشور همچنین گفته است: دولت در قالب یک طرح تلاش دارد که کشور طی سه سال آینده به خودکفایی در تولید شکر برسد. به گزارش خبرنگار ایانا در استان آذربایجان غربی، پیمان حصادی در جلسه هماهنگی و پیگیری مسائل چغندرقند در آذربایجان غربی اظهار کرد: به ازای هر هکتار

مجری طرح گیاهان قندی وزارت جهاد کشاورزی از افزایش ۶۰ درصدی قیمت تضمینی چغندرقند نسبت به سال گذشته خبر داد. به گزارش ایانا و به نقل از وزارت جهاد کشاورزی، پیمان حصادی مجری طرح گیاهان قندی وزارت جهاد کشاورزی اظهار کرد: در پی افزایش هزینه‌های تولید چغندرقند هم‌زمان با افزایش قیمت تضمینی گندم و برخی از محصولات رقیب، قیمت تضمینی چغندرقند با حدود ۷۰ درصد افزایش نسبت به سال گذشته با احتساب کمک کرایه حمل و محاسبه ارزش جوایز تحویل به حدود ۲۲ هزار و ۵۰۰ ریال در هر کیلوگرم افزایش یافت.

وی ضمن تأکید بر ضرورت افزایش قیمت و تأثیر آن بر میزان استقبال از کشت چغندرقند در کشور اظهار داشت: با نظر مساعد وزیر جهاد کشاورزی، همراهی و تعامل انجمن صنعتی کارخانه‌های قند و شکر و دبیرخانه شورای قیمت‌گذاری و اتخاذ سیاست‌های حمایتی از محصولات کشاورزی؛ ضمن تهیه بسته حمایتی جامع با هدف حمایت و پشتیبانی فنی و اعتباری از کشت، تولید و فرآوری چغندرقند و شکر، میزان کمک کرایه حمل از مرزها تا کارخانه قند نیز افزایش پیدا کرد. حصادی افزود: بدین ترتیب در سال زراعی جاری (۱۴۰۰-۱۴۰۱) قیمت تضمینی چغندرقند بهاره نسبت به سال زراعی گذشته (۱۴۰۰-۱۳۹۹) با ۶۲ درصد افزایش از ۱۲۴۷۶ ریال + ۵۰۰ ریال کمک کرایه حمل، به ۱۷۰۰۰ ریال + ۴۰۰۰ ریال کمک کرایه حمل، افزایش یافت. وی افزود: قیمت تضمینی چغندرقند پاییزه نیز در سال زراعی جاری (۱۴۰۱-۱۴۰۰) نسبت به سال زراعی گذشته (۱۴۰۰-۱۳۹۹) با ۵۹ درصد افزایش از ۱۲۰۴۰ ریال + ۱۰۰۰ ریال کمک کرایه حمل، به ۱۶۴۱۰ ریال + ۴۳۰۰ ریال کمک کرایه حمل، افزایش پیدا کرده است. مجری طرح گیاهان قندی وزارت جهاد کشاورزی در ادامه تأکید کرد: علاوه بر مبلغ ۲۱ هزار ریال قیمت تضمینی چغندرقند بهاره بر مبنای عیار ۱۶ (با احتساب کمک کرایه) دو (۲) کیلوگرم قند یا شکر و ۲۰ کیلوگرم تفاله خشک نیز به ازای هر تن

داستان شکر در دوره تازه

داخل استفاده شد که این تولیدات تا ماه‌های اول سال جاری را نیز پاسخگو بود اما باید برای ماه‌های پیش رو و تا آخر تابستان از شکر وارداتی استفاده کنیم. وی گفت برای ۴ ماه آتی حدود ۸۰۰ هزار تن باید وارد شود که بخشی از آن در حال انجام است و برای بخش دوم باید به سرعت عمل کرد.

احتمال قطع صادرات شکر از سوی برزیل و هند

دانایی افزود: متأسفانه قیمت‌های جهانی نیز به شدت افزایش یافته و حتی این احتمال وجود دارد که برزیل و هند صادرات شکر خود را قطع کنندوی با اشاره به اینکه در حال حاضر تعدادی از کارخانه‌های قند در حال تولید شکر از چغندر پاییزه هستند گفت متأسفانه به دلیل عدم اعلام قیمت جدید شکر بر اساس افزایش ۳۰۰ تومانی نرخ تضمینی چغندر نمی‌توانیم شکر تولیدی را عرضه کنیم و این در حالی است که از یک‌سو کارخانه‌ها شیدنا به نقدینگی نیاز دارند تا مطالبات کشاورزان را پرداخت کنند و از سوی دیگر بازار به شکر نیاز دارد این فعال بخش خصوصی تأکید کرد: یکی از اصول مهم تنظیم بازار این است که کمبود کالا در بازار وجود نداشته باشد. وقتی با کمبود کالا مواجه باشیم در بازار عطش ایجاد می‌شود و در نتیجه این مسأله، با انبار خاکی یا انبار از سوی مصرف‌کنندگان عمده مواجه خواهیم بود. دانایی سیاست برخورد تعزیراتی وزارت جهاد کشاورزی برای تنظیم بازار را نیز مورد انتقاد قرار داد و خاطرنشان کرد: نمی‌توان با کنترل و بازرسی و داغ و درفش بازار را تنظیم کرد. باید با برنامه‌ریزی اصولی و به موقع کالا به اندازه کافی تأمین و عرضه شده تا بازار اشباع شود و به تعادل برسد. مگر وزارت جهاد کشاورزی و دستگاه‌های نظارتی چند نفر بازرس دارند که تمام مغازه‌های کشور را کنترل کنند؟

قیمت‌گذاری دستوری باعث شد تجار رغبتی به واردات نداشته باشند

وی در بخش دیگری از سخنان خود با اشاره به اینکه با تصویب کارگروه تنظیم بازار از ابتدای سال ۱۴۰۰ شکر از شمول قیمت‌گذاری دولتی خارج و مقرر شد که واردکنندگان و حتی کارخانه‌های قند بر اساس ضوابط قیمت‌گذاری کالاهای تولید داخل و وارداتی ابلاغی از سوی هیأت تعیین و تثبیت قیمت‌ها نسبت به محاسبه قیمت شکر خود اقدام کنند افزود: ناگهان در دی ماه ۱۴۰۰ مجدداً این کالا مشمول قیمت‌گذاری دولتی شد و ما نمی‌دانیم که به چه دلیل چنین اتفاقی افتاد. چرا که وقتی واردات شکر با ارز نیمایی انجام می‌شود هیچ توجیهی برای قیمت‌گذاری دستوری آن وجود ندارد.

دبیر انجمن صنایع قند و شکر تصریح کرد: در حال حاضر واردات یک کشتی ۶۰ هزار تنی شکر، یک‌هزار میلیارد تومان نقدینگی نیاز دارد و تجار چنین ریسکی را انجام نمی‌دهند که اقدام به واردات این کالا کنند که مشخص نیست چه قیمتی برای آن در داخل تعیین می‌شود.

راهکار پیشنهادی برای تنظیم بازار شکر چیست؟

وی با اشاره به اینکه به وزارت جهاد کشاورزی و معاونان این وزارتخانه در این رابطه نامه‌های متعددی نوشته‌ایم و مکاتبات زیادی انجام داده‌ایم تا شکر اعم از تولید داخل و وارداتی از شمول قیمت‌گذاری دولتی خارج و ضوابط قیمت‌گذاری توسط تولیدکنندگان و واردکنندگان رعایت شود گفت: در این صورت واردکنندگان جرأت و جسارت پیدا می‌کنند تا به سرعت وارد این حوزه شوند. دانایی درباره اینکه چه راهکاری پیشنهاد می‌کنید تا دولت بتواند بازار شکر را تحت کنترل بگیرد تصریح کرد: در اسرع وقت باید این کالا از شمول قیمت‌گذاری دولتی خارج شود و تا هند و برزیل برای صادرات خود محدودیتی ایجاد نکرده‌اند بتوانیم واردات انجام دهیم. وی اضافه کرد: واردات شکر از هند بین ۲۰ تا ۳۰ روز و از برزیل حدود ۷۰ تا ۸۰ روز زمان می‌برد.

دبیر و عضو هیأت‌مدیره انجمن صنایع قند و شکر با اشاره به اینکه قیمت‌گذاری دستوری منجر شده تجار رغبتی به واردات شکر نداشته باشند، گفت: احتمال قطع صادرات این کالا از سوی هند و برزیل وجود دارد. بهمن دانایی، دبیر و عضو هیأت‌مدیره انجمن صنایع قند و شکر ایران در گفت‌وگو با خبرنگار مهر با اشاره به اینکه سال گذشته یک میلیون و ۴۵۰ هزار تن شکر در کشور تولید شد گفت: ما در سال گذشته به دلیل مشکلاتی که در حوزه آب و جیره‌بندی آن به وجود آمد در تولید نیشکر با چالش مواجه شدیم به‌طوری که مزارع نیشکر سال گذشته فقط ۴۰ درصد نیاز آبی خود را دریافت کردند. به گفته دانایی تولید شکر در سال گذشته نسبت به سال ماقبل آن حدود ۱۵۰ هزار تن کاهش پیدا کرد. وی با اشاره به اینکه امسال وضعیت آب نسبت به سال گذشته بهتر بود اظهار امیدواری کرد در سال جاری ۷ میلیون تن نیشکر تولید شود که از این میزان حدود ۷۰۰ هزار تن شکر استحصال خواهد شد. دبیر انجمن صنایع قند و شکر ایران گفت: در تولید چغندر قند متأسفانه نسبت به سال گذشته عقب هستیم و با توجه به شرایط موجود تصور نمی‌کنم که این مسأله جبران شود. به گفته دانایی سطح قرارداد چغندر قند در ۱۵ اردیبهشت ۱۴۰۰، ۱۰۲ هزار هکتار بوده امسال این رقم به ۸۱ هزار هکتار رسیده است.

قیمت چغندر به موقع افزایش نیافت، کشاورزان نداشتند

وی درباره دلیل این مسأله توضیح داد که به دلیل افزایش قیمت گندم کشاورزان توقع داشتند نرخ خرید تضمینی چغندر قند نیز اصلاح شود اما دولت در بدترین زمان ممکن یعنی ۲۷ اردیبهشت ماه جاری این کار را انجام داد که فصل کشت تمام شده و اراضی زیر کشت سایر محصولات رفته بود. این فعال بخش خصوصی تأکید کرد: حتی اگر دولت اوایل سال جاری قیمت را اصلاح می‌کرد نیمی از این عقب‌ماندگی جبران می‌شد. دانایی با اشاره به اینکه پیش‌بینی مجموع تولید چغندر قند پاییزه و بهار در سال جاری حدود ۵ میلیون تن خواهد بود گفت: این رقم یک میلیون و ۶۰۰ هزار تن از سال گذشته کمتر است.

دلایل عقب‌گرد در خوداتکایی شکر چه بود؟

دبیر انجمن صنایع قند و شکر در پاسخ به این پرسش که گفته می‌شد ما در تولید شکر وضعیت مناسبی در سال‌های اخیر داریم و حتی به مرز خودکفایی نزدیک شده‌ایم چه اتفاقاتی منجر به چنین عقب‌گردی در تولید شد، ادامه داد: تصمیم‌گیری‌های نادرست و بی‌منطق مسؤولان از جمله مهم‌ترین دلایل این امر است. اگر قیمت خرید تضمینی چغندر قند به‌موقع و منطقی اعلام می‌شد امسال با توجه به اینکه مشکل آب نداشتیم وضعیت بهتری در تولید داشتیم اما متأسفانه مسؤولان مربوطه بدون حضور تشکلهای تخصصی تصمیماتی را می‌گیرند که بی‌نیاهت به ضرر تولید است. وی با انتقاد از عملکرد وزارت جهاد کشاورزی در حذف بخش خصوصی از جلسات تصمیم‌گیری عنوان کرد که مسؤولان می‌توانند به راحتی از تجارب و تخصص فعالان بخش خصوصی استفاده کنند اما متأسفانه در دوره اخیر به‌شدت به بخش خصوصی بی‌احترامی و بی‌توجهی و تصمیمات ضد تولید توسط مسؤولان دولتی اتخاذ می‌شود. دبیر انجمن صنایع قند و شکر در بخش دیگری از سخنان خود با اشاره به اینکه از آذرماه ۱۴۰۰ درباره وضعیت کنونی بازار شکر به مسؤولان وزارت جهاد کشاورزی هشدار داده بودیم گفت: انجمن کارخانه‌های قند و شکر از سال ۹۳ و در دوره آقای حجتی به عنوان مسؤول تنظیم بازار این کالا منصوب شد و در این مدت نیز عملکرد مناسبی نداشته جز در مواقع نادری که بازار دچار نوسانات نسبی شده و دلیل این نوسانات نیز دولت و تصمیم‌های دولتی‌ها بوده است.

بی‌توجهی مسؤولان وزارت جهاد کشاورزی به بخش خصوصی!

دانایی اضافه کرد: انجمن پیش‌بینی کرده بود که تولید سال گذشته حدوداً تا ماه‌های اول ۱۴۰۱ کافی است و بعد از آن ذخایر رو به اتمام می‌گذارد به همین جهت در آذرماه سال گذشته از معاونت توسعه بازرگانی وزارت جهاد کشاورزی درخواست تعیین وقتی برای برگزاری جلسه و صحبت در این زمینه کردیم اما متأسفانه هیچگاه به این درخواست انجمن پاسخ داده نشد. وی افزود: در واقع ما می‌خواستیم از مسؤولان جدید وزارت جهاد کشاورزی بپرسیم که آیا هنوز انجمن را به عنوان مسؤول تنظیم بازار شکر قبول دارند یا خیر و اگر قبول دارند باید برای واردات این کالا برنامه‌ریزی می‌شد که متأسفانه به درخواست ما پاسخی داده نشد.

دبیر و عضو هیأت‌مدیره انجمن صنایع قند و شکر با بیان اینکه ما در شش ماهه اول ۱۴۰۰ واردات شکر داشتیم، اظهار داشت: این میزان در همان مدت شش ماهه مصرف شد و به اتمام رسید و برای شش ماهه دوم هم از تولیدات

نامه سرگشاده ۱۰۰ تولیدکننده صنایع کنسرو خطاب به معاون اول رئیس جمهور:

قیمت‌گذاری پیشینی رب گوجه‌فرنگی و کنسرو ماهی تون را حذف کنید یا قیمت‌ها را در اسرع وقت اصلاح کنید

بیش از ۱۰۰ تولیدکننده صنعت کنسرو در نامه‌ای به معاون اول رئیس جمهور خواستار حذف قیمت‌گذاری پیشینی رب گوجه‌فرنگی و کنسرو ماهی تون یا افزایش قیمت منطقی در اسرع وقت شدند.

به گزارش پایگاه خبری اقتصاد غذا «فود پرس»، متن کامل در این نامه سرگشاده خطاب به محمد مخبر رئیس ستاد تنظیم بازار کشور و معاون اول ریاست محترم جمهور با امضای حدود ۱۰۰ واحد تولیدی فعال در صنعت کنسرو به شرح زیر است:

جناب آقای دکتر محمد مخبر

رئیس محترم ستاد تنظیم بازار کشور و معاون اول ریاست محترم جمهور

با درود فراوان؛

احتراماً پیرو مکاتبه شماره ۴۵۱۶/س مورخ ۱۴۰۱/۱۰/۳۰ این سندیکا در خصوص قیمت‌گذاری دستوری کنسرو ماهی تون و رب گوجه‌فرنگی موارد زیر را جهت مزید استحضار و صدور اوامر لازم ایفاء می‌دارد:

۱- اقتصاد دستوری و به ویژه قیمت‌گذاری دستوری ضمن برهم زدن تعادل بازار و نادیده گرفتن اصل عرضه و تقاضا، آثار و تبعاتی همچون کاهش سود و حتی زیان تولید کنندنده، کاهش انگیزه جهت سرمایه‌گذاری داخلی و خارجی، کمبود کالا در بازار، کاهش کیفیت محصولات تولیدی و... را در پی خواهد داشت. تجربه پنج دهه اخیر کشور و نیز کشورهایی که تجربه این پدیده را پشت سر گذاشته‌اند مؤید این امر پدیده‌ی و روشن است و اصرار بر این روش منسوخ و محتوم به شکست، با هیچ توجیهی قابل دفاع نیست.

۲- در مکاتبات، مذاکرات و جلسات متعدد این سندیکا با مسئولین محترم وزارت صمت، وزارت جهاد کشاورزی و سازمان حمایت مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان، به عنوان دستگاه‌های تخصصی مرتبط با صنعت که دید کارشناسی نسبت به امور دارند، همه متفق القول با نظرات کارشناسی این سندیکا ابراز همراهی می‌نمایند، اما خروجی جلسات ستاد تنظیم بازار، کاملاً خلاف نظرات کارشناسی مطروحه در جلسات مذکور می‌باشد.

۳- بر اساس تصمیمات جلسه مورخ ۱۴۰۰/۱۰/۰۸ ستاد تنظیم بازار کشور، دو محصول کنسرو ماهی تون و کنسرو رب گوجه‌فرنگی مشمول قیمت‌گذاری پیشینی شده‌است، حال آنکه دولت هیچ کنترل و نظارتی بر روی مواد اولیه این دو محصول نداشته و اساساً امکان چنین نظارتی نیز وجود ندارد. به عنوان مثال قیمت ماهی تون صید داخل طی یکماه گذشته بیش از ۵۰ درصد افزایش داشته است. این در حالی است که ستاد تنظیم بازار سقف قیمت مصرف‌کننده برای کنسرو ماهی تون ۱۸۰ گرمی سساده را ۳۵۰،۰۰۰ ریال تعیین کرده است. چنانچه قرار باشد ضوابط مصوب هیأت تعیین و تثبیت قیمت‌ها برای عوامل زنجیره توزیع و عرضه رعایت گردد، قیمت تولیدکننده این محصول باید ۲۷۶،۶۰۰ ریال در نظر گرفته شود. حال آنکه با توجه به افزایش قیمت مواد اولیه، نهاده‌ها و هزینه‌های تولید، قیمت تمام شده این محصول در خوشبینانه‌ترین حالت ۲۹۵،۰۰۰ ریال می‌باشد.

۴- در خصوص کنسرو رب گوجه‌فرنگی نیز با در نظر گرفتن قیمت کنونی مواد اولیه و با احتساب مالیات بر ارزش افزوده، باید قیمت تولیدکننده ۴۲۰،۰۰۰ ریال و قیمت مصرف‌کننده ۵۴۹،۰۰۰ ریال درج گردد، که به هیچ وجه با نرخ کنونی تولیدکننده ۳۱۵،۰۰۰ ریال و مصرف‌کننده ۳۹۸،۰۰۰ ریال قابل قیاس نیست و این موضوع تولیدکننده را محتمل زیان چشمگیری کرده و امکان ادامه تولید را سلب خواهد نمود. نتیجه محتوم این امر، کمبود کالا و آشفته‌گی بازار و عرضه کالای غیر استاندارد است که هم اینک به روشنی قابل رصد می‌باشد.

۵- در شرایط ملتهب کنونی که امکان کنترل قیمت مواد اولیه وجود ندارد، روا نیست که بخش تولید و اشتغال را و ارزش آفرین کشور زیر فشاری خارج از آستانه تحمل قرار گیرد و امنیت روان تولیدکنندگان به عنوان سربازان خط مقدم جنگ نابرابر اقتصادی، با واهمه از برخوردهای سلبی، قضائی و تعزیراتی بیش از پیش به خطر افتد. بجاست طبق توصیه مقام معظم رهبری، دولت به جای دخالت در امر تولید و کوچکترین و جزئی‌ترین امور اقتصادی، هدایت، نظارت و حمایت از تولید و بهبود محیط کسب و کار را مدنظر قرار دهد. حمایت از مصرف‌کننده با اعمال فشار بر تولیدکننده قابل دستیابی نیست بلکه با مهار تورم و حفظ افزایش قدرت خرید مردم محقق می‌شود که امید است با تدبیر آن دولت محترم این امر تحقق یابد.

در پایان به جد از آن مقام محترم خواهشمند است این دو محصول از شمول قیمت‌گذاری پیشینی خارج شود و یا دست کم در کوتاه‌ترین زمان اجازه افزایش قیمت منطقی برای آنها صادر گردد. این سندیکا آمادگی دارد در جلسات کارشناسی با آن ستاد محترم، ادله متقن و مستند خود را ارائه نماید.

پیشاپیش از توجه ویژه و تسریع در اقدامات لازم سپاسگزاریم.

نوسان‌ها ریشه در چه دارند؟

نگاهی به ارقام و اعداد جدول‌های این صفحه نشانه‌های آشکاری از زندگی اقتصاد شکر دارند. برخی از این اعداد اگر با دقت بررسی شود نشان می‌دهد میزان واردات شکر و به دنبال آن خروج ارز از کشور با نوسان شدید در همین چند سال دست به گریبان بوده است. به‌طورمثال به میزان واردات سال ۱۳۸۵ و نیز واردات ۱۳۹۷ توجه کنید. همان‌طور که ارقام جدول‌ها نشان می‌دهد در سال ۱۳۸۵ میزان واردات ۲.۵ میلیون تن بوده است و در سال ۱۳۹۷ رقمی معادل ۲۸۱ هزار تن. یک محاسبه ساده نشان می‌دهد واردات سال ۱۳۸۵ تقریباً ۹ برابر سال ۱۳۹۷ بوده است. دلیل اصلی این است که دولت نهم سرمست از وفور درآمدهای ارزی بود و می‌خواست محبوبیت خریداری کند. رئیس‌دولت با صراحت گفته بود به جای اینکه چند کارخانه‌دار خرسند شوند ما مردم را خوشحال می‌کنیم و دستور واردات را صادر کرده بود. در سال ۱۳۹۷ اما وزیر جهاد کشاورزی ایستاد و در برابر واردات مقاومت و سیاست نگاه به تولید داخل در دستور کار قرارداد. واقعیت این است در صورتی که رخداد ناگهانی غیرمنتظره‌ای اتفاق نیفتد ایران توانایی تولید شکر به میزانی که نیاز داخل را تا اندازه بالایی تولید کند، را دارد.

واردات شکر خام بصورت ماهیانه از سال ۱۳۸۵ تا سال ۱۴۰۱ (ارقام هزار تن)

ردیف	سال	فروردین	اردیبهشت	خرداد	تیر	مرداد	شهریور	مهر	آبان	آذر	دی	بهمن	اسفند	جمع
۱	۱۳۸۵	۱۵۴	۹۴	۱۱۱	۲۰۵	۳۰۷	۱۹۲	۱۸۷	۲۲۳	۱۹۴	۲۹۸	۲۴۰	۲۷۶	۲۴۸۱
	جمع هر ماه + ماه‌های قبل	۱۵۴	۲۴۸	۳۵۹	۵۶۴	۸۷۱	۱۰۶۳	۱۲۵۰	۱۴۷۳	۱۶۶۸	۱۹۶۵	۲۲۰۵	۲۴۸۱	۲۴۸۱
۲	۱۳۸۶	۲۳۶	۲۲۸	۱۱۲	۵۴	۱۱۱	۱۳۳	۶۱	۵۵	۶۵	۲۷	۵۰	۳۸	۱۱۷۰
	جمع هر ماه + ماه‌های قبل	۲۳۶	۴۶۴	۵۷۶	۶۳۰	۷۴۱	۸۷۴	۹۳۵	۹۹۰	۱۰۵۵	۱۰۸۲	۱۱۳۲	۱۱۷۰	۱۱۷۰
۳	۱۳۸۷	۲۸	۲۹	۸۸	۸۹	۱۴۹	۱۷۳	۲۴	۶۸	۴۵	۱۲۶	۱۶۹	۹۳	۱۱۰۱
	جمع هر ماه + ماه‌های قبل	۲۸	۵۷	۱۴۵	۲۳۴	۳۸۳	۵۵۶	۵۸۰	۶۴۸	۷۱۳	۸۳۹	۱۰۰۸	۱۱۰۱	۱۱۰۱
۴	۱۳۸۸	۱۱۹	۱۰۸	۵۷	۶۴	۴۲	۳۳	۹۴	۴۶	۴۵	۷۴	۱۲۲	۷۳	۸۷۷
	جمع هر ماه + ماه‌های قبل	۱۱۹	۲۲۷	۲۸۴	۳۴۸	۳۹۰	۴۲۳	۵۱۷	۵۶۳	۶۰۸	۶۸۲	۸۰۴	۸۷۷	۸۷۷
۵	۱۳۸۹	۶۹	۱۰۷	۱۲۲	۲۳۴	۳۱۲	۳۳۰	۱۶۱	۱۱۲	۸۰	۶۳	۷۳	۱۲۲	۱۸۰۵
	جمع هر ماه + ماه‌های قبل	۶۹	۱۷۶	۳۰۸	۵۴۲	۸۵۴	۱۱۸۴	۱۳۴۵	۱۴۵۷	۱۵۳۷	۱۶۰۰	۱۶۷۳	۱۸۰۵	۱۸۰۵
۶	۱۳۹۰	.	۲۴	۱۲	۶۸	۳۰۱	۳۸۴	۳۱	۱۸	۱۷	۱۸۱	۱۴۲	۵۶	۱۲۳۴
	جمع هر ماه + ماه‌های قبل	.	۲۴	۳۶	۱۰۴	۴۰۵	۷۸۹	۸۲۰	۸۳۸	۸۵۵	۱۰۳۶	۱۱۷۸	۱۲۳۴	۱۲۳۴
۷	۱۳۹۱	۵۰	۶۹	۱۲۱	۵۵	۱۵۴	۱۹۶	۱۹۰	۳۷	۲۲۸	۱۵۱	۳۰۷	۱۲۳	۱۶۸۱
	جمع هر ماه + ماه‌های قبل	۵۰	۱۱۹	۲۴۰	۲۹۵	۴۴۹	۶۴۵	۸۳۵	۸۷۲	۱۱۰۰	۱۲۵۱	۱۵۵۸	۱۶۸۱	۱۶۸۱
۸	۱۳۹۲	۸۸	۱۵	۸۸	۱۱۴	۶۱	۱۵۹	۲۰۷	۱۱۵	۱۴۶	۱۳۴	۲۲۵	۲۲۷	۱۵۷۹
	جمع هر ماه + ماه‌های قبل	۸۸	۱۰۳	۱۹۱	۳۰۵	۳۶۶	۵۲۵	۷۳۲	۸۴۷	۹۹۳	۱۱۲۷	۱۳۵۲	۱۵۷۹	۱۵۷۹
۹	۱۳۹۳	۱۶۵	۱۳۷	۲۱۱	۵۷	۴۰	۶۷	۴۷	۱۹	۸۰	.	.	.	۸۲۳
	جمع هر ماه + ماه‌های قبل	۱۶۵	۳۰۲	۵۱۳	۵۷۰	۶۱۰	۶۷۷	۷۲۴	۷۴۳	۸۲۳	۸۲۳	۸۲۳	۸۲۳	۸۲۳
۱۰	۱۳۹۴	.	۵۰	۱۱۸	۹۰	۱۲	۷۰	۱۰۷	۱۷۵	۱۰۵	۲	۵	۲۴	۵۲۱
	جمع هر ماه + ماه‌های قبل	.	۵۰	۱۷۰	۲۱	۲۳	۱۰۳	۲۱۰	۳۸۵	۴۹۰	۴۹۲	۴۹۷	۵۲۱	۵۲۱
۱۱	۱۳۹۵	.	.	.	۲۵	۲۲۱	۱۷۰	۷۶	۵۰	۶۶	۶۸	.	۱۶	۶۶۷
	جمع هر ماه + ماه‌های قبل	.	.	.	۲۵	۲۴۶	۳۹۱	۴۶۷	۵۱۷	۵۸۳	۶۵۱	۶۵۱	۶۶۷	۶۶۷
۱۲	۱۳۹۶	.	۱۹۵	۲۲۹	۱۲۹	۱۳۸	۱۶	.	۵۵	.	۱۴	.	۸۰	۸۵۶
	جمع هر ماه + ماه‌های قبل	.	۱۹۵	۴۲۴	۵۵۳	۶۹۱	۷۰۷	۷۰۷	۷۶۲	۷۶۲	۷۷۶	۷۷۶	۸۵۶	۸۵۶
۱۳	۱۳۹۷	.	۳۸	۴۹	۱	۶۶	.	۶۶	۶۱	۲۸۱
	جمع هر ماه + ماه‌های قبل	.	۳۸	۸۷	۸۸	۸۸	۸۸	۸۸	۸۸	۱۵۴	۱۵۴	۲۲۰	۲۸۱	۲۸۱
۱۴	۱۳۹۸	۸۲	۲۱۳	۲۸۰	۲۲۰	۸۰	۱۴۳	۲۱۰	۹۸	۱۵۰	۱۷۱	۱۰۵	۷۸	۱۸۳۰
	جمع هر ماه + ماه‌های قبل	۸۲	۲۹۵	۵۷۵	۷۹۵	۸۷۵	۱۰۱۸	۱۲۲۸	۱۳۲۶	۱۴۷۶	۱۶۴۷	۱۷۵۲	۱۸۳۰	۱۸۳۰
۱۵	۱۳۹۹	۹۷	۱۳۱	۲۰۱	۱۱۲	۲	۱۷۳	۱۴۲	۶۳	۶۳	۱۷	۱۶	.	۱۰۱۸
	جمع هر ماه + ماه‌های قبل	۹۷	۲۲۸	۴۲۹	۵۴۱	۵۴۳	۷۱۷	۸۵۹	۹۲۲	۹۸۵	۱۰۰۲	۱۰۱۸	۱۰۱۸	۱۰۱۸
۱۶	۱۴۰۰	۱۳	۲۷۹	۹۵	۱۳۵	.	۲۴۴	۱۲۳	۲	۱۴۹	۳۹	۷۴	۵۰	۱۲۰۳
	جمع هر ماه + ماه‌های قبل	.	۲۹۲	۳۸۷	۵۲۲	۵۲۲	۷۶۶	۸۸۹	۸۹۱	۱۰۴۰	۱۰۷۹	۱۱۵۳	۱۲۰۳	۱۲۰۳
۱۷	۱۴۰۱	.	.	۱۰۷	۱۰۷
	جمع هر ماه + ماه‌های قبل	.	.	۱۰۷	۱۰۷

619

سال	جمع واردات بخش خصوصی	واردات بخش دولتی	جمع واردات
۱۳۸۰	۰	۹۳۷	۹۳۷
۱۳۸۱	۰	۸۲۰	۸۲۰
۱۳۸۲	۵۶	۱۶۰	۲۱۶
۱۳۸۳	۴۲	۱۶۱	۲۰۳
۱۳۸۴	۸۰	۶۴۷	۷۰۷
۱۳۸۵	۱۴۸۵	۱۰۴۲	۲۵۲۷
۱۳۸۶	۹۶۲	۲۰۸	۱۱۷۰
۱۳۸۷	۱۱۰۱	.	۱۱۰۱
۱۳۸۸	۸۷۷	.	۸۷۷
۱۳۸۹	۱۸۰۵	.	۱۸۰۵
۱۳۹۰	۱۲۳۴	.	۱۲۳۴
۱۳۹۱	۱۱۷۵	۵۰	۱۲۲۵
۱۳۹۲	۹۹۲	۵۸۷	۱۵۷۹
۱۳۹۳	۸۵۶	۲۳۱	۱۰۸۷
۱۳۹۴	۳۶۴	۱۵۷	۵۲۱
۱۳۹۵	۳۵۸	۳۰۹	۶۶۷
۱۳۹۶	۲۱۸	۱۳۸	۳۵۶
۱۳۹۷	۸۶	۱۹۵	۲۸۱
۱۳۹۸	۶۵۵	۱۱۷۵	۱۸۳۰
۱۳۹۹	۶۵۰	۳۶۸	۱۰۱۸
۱۴۰۰	۲۴۴	۹۰۹	۱۲۰۳
۱۴۰۱	۱۰۷	.	۱۰۷

سال	سفيد(هزارتن)	بها (دلار)	خام(هزارتن)	بها (دلار)	جمع واردات(هزار تن)	بها جمع واردات (دلار)
۱۳۸۴	۷۸	۲۰,۱۲۴,۰۰۰	۶۲۹	۱۷۷,۲۵۶,۰۰۰	۷۰۷	۱۹۷,۳۸۰,۰۰۰
۱۳۸۵	۶۳۷	۲۹۱,۲۷۱,۹۱۰	۱,۸۹۰	۷۲۶,۱۸۲,۵۵۹	۲,۵۲۷	۱,۰۱۷,۴۵۴,۴۶۹
۱۳۸۶	۳۴۸	۱۲۳,۳۰۹,۳۴۴	۸۲۲	۲۷۴,۴۶۱,۳۶۷	۱,۱۷۰	۴۰۷,۷۷۰,۷۱۰
۱۳۸۷	۱۰۳	۲۷,۲۱۳,۲۲۲	۹۹۸	۲۸۷,۸۰۰,۰۱۳	۱,۱۰۱	۳۲۵,۰۱۳,۲۴۵
۱۳۸۸	۲۷	۸,۸۱۹,۹۰۶	۸۵۰	۳۱۵,۸۲۶,۱۱۴	۸۷۷	۳۲۴,۶۴۶,۲۰۰
۱۳۸۹	.	.	۱,۸۰۵	۷۰۴,۵۲۰,۴۰۷	۱,۸۰۵	۷۰۴,۵۲۰,۴۰۷
۱۳۹۰	۶	۳,۷۹۹,۵۱۰	۱,۳۲۸	۷۵۲,۱۰۵,۳۳۴	۱,۳۳۴	۷۵۵,۹۰۴,۸۴۴
۱۳۹۱	.	.	۱,۶۸۰	۱,۰۷۲,۴۱۳,۶۰۸	۱,۶۸۰	۱,۰۷۲,۴۱۳,۶۰۸
۱۳۹۲	.	.	۱,۵۷۹	۸۳۲,۱۸۷,۹۵۸	۱,۵۷۹	۸۳۲,۱۸۷,۹۵۸
۱۳۹۳	.	.	۸۲۳	۳۷۷,۴۷۰,۴۴۰	۸۲۳	۳۷۷,۴۷۰,۴۴۰
۱۳۹۴	۴۹	۲۰,۴۷۹,۰۰۳	۴۷۲	۱۵۱,۳۵۸,۵۲۴	۵۲۱	۱۷۱,۸۳۷,۵۲۷
۱۳۹۵	.	.	۶۶۷	.	۶۶۷	۳۲۰,۱۲۴,۹۷۸
۱۳۹۶	.	.	۸۵۶	۴۱۴,۷۴۲,۶۳۷	۸۵۶	۴۱۴,۷۴۲,۶۳۷
۱۳۹۷	.	.	۲۸۱	۱۰۲,۶۵۴,۳۰۵	۲۸۱	۱۰۲,۶۵۴,۳۰۵
۱۳۹۸	.	.	۱,۸۳۰	۶۴۲,۳۴۶,۳۲۷	۱,۸۳۰	۶۴۲,۳۴۶,۳۲۷
۱۳۹۹	.	.	۱,۰۱۸	۳۷۰,۶۶۰,۰۰۰	۱,۰۱۸	۳۷۰,۶۶۰,۰۰۰
۱۴۰۰	.	.	۱,۲۰۳	۵۴۵,۰۶۰,۰۰۰	۱,۲۰۳	۵۴۵,۰۶۰,۰۰۰
۱۴۰۱	.	.	۱۰۷	۵۵,۹۴۰,۰۰۰	۱۰۷	۵۵,۹۴۰,۰۰۰
جمع	۱,۲۴۸	۵۱۵,۰۱۷,۰۰۵	۱۸,۷۲۸	۷,۸۰۲,۹۸۵,۵۰۳	۱۹,۹۸۶	۸,۶۳۸,۱۳۷,۴۸۵

ماخذ: گمرک جمهوری اسلامی ایران

زیر نظر شورای نویسندگان
صفحه آرا: علی صائمی
حروفچین: حمیدرضا خدابخش
تلفن و نمابر:
۸۸۹۶۹۰۵۵-۸۸۹۶۹۹۰۳
نشانی: تهران - میدان دکتر فاطمی
خیابان شهید گمنام - شماره ۱۴